

PRESUDA SUDA

20. ožujka 1985. (*)

„Zloporaba vladajućeg položaja (članak 86.) – Javna poduzeća (članak 90.) – Međunarodni sporazumi (članak 234.) – Članak 222. – Članak 190. Ugovora”

U predmetu 41/83,

Talijanska Republika, koju zastupa Arnaldo Squillante, voditelj službe za diplomatske sporove, u svojstvu agenta, uz asistenciju Giorgia Azzaritija, *avvocato dello Stato*, s izabranom adresom za dostavu u talijanskom veleposlanstvu u Luxembourgu,

tužitelj,

protiv

Komisije Europskih zajednica, koju zastupa njezin pravni savjetnik, Giuliano Marenco, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu kod Georgiosa Kremlisa, člana njezine pravne službe, zgrada Jean Monnet, Kirchberg, Luxembourg.

tuženika,

kojeg u njegovim tužbenim zahtjevima podupire

Ujedinjena Kraljevina, koju zastupa G. Dagtoglou, Treasury Sollicitor's Department Queen Anne's Gate Chambers, London, s izabranom adresom za dostavu kod J. D. Howesa, u svojstvu agenta vlade Ujedinjene Kraljevine, u veleposlanstvu Velike Britanije, 28, boulevard Royal u Luxembourgu,

intervenijent,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke 82/861 od 10. prosinca 1982. koju je Komisija donijela u pogledu društva British Telecommunications, na temelju članka 86. Ugovora o EEZ-u (SL L 360, str. 36.).

SUD,

u sastavu: Mackenzie Stuart, predsjednik, G. Bosco, O. Due, C. Kakouris, predsjednici vijeća, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot i R. Joliet, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Darmon,

tajnik: H. A. Rühl, glavni administrator,

donosi sljedeću

PRESUDU

- 1 Zahtjevom podnesenim tajništvu Suda 15. ožujka 1983., Talijanska Republika podnijela je, na temelju članka 173. stavka 2. Ugovora, tužbu za poništenje Odluke 82/861 od 10. prosinca 1982., koju je Komisija donijela u pogledu društva British Telecommunications, na temelju članka 86. Ugovora o EEZ-u (SL L 360, str. 36.).
- 2 Društvo javnog prava British Telecommunications osnovano je na temelju British Telecommunications Acta iz 1981. Ono je 1. listopada 1981. naslijedilo društvo United Kingdom Post Office, osnovano na temelju Post Office Acta iz 1969. Oba se nacionalna poduzeća u dalnjem tekstu nazivaju BT. Kao društvo koje ima zakonski monopol nad upravljanjem telekomunikacijskim sustavima u Ujedinjenoj Kraljevini, BT među ostalim ima obvezu pružanja usluga teleksa i telefonskih usluga. Na temelju odredbi iz Post Office Acta i British Telecommunications Acta, BT ima normativne ovlasti u pogledu telekomunikacijskih usluga u Ujedinjenoj Kraljevini, gdje pristojbe i uvjete utvrđuje pravilnicima (shemama) koji su objavljeni u službenim listovima Londona, Edinburgha i Belfasta.
- 3 Nadalje, BT ima međunarodni status priznatog privatnog poduzeća te je član jednog od stalnih tijela Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU), koja je utemeljena Međunarodnom konvencijom o telekomunikacijama (ITC) potpisanim 2. listopada 1947. u Atlantic Cityju (Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda, br. 2616, str. 188.), kako je posljednje revidirana 25. listopada 1973. u Malagi, u Torremolinosu. Sve države članice EEZ-a potpisnice su ITC-a. U svojstvu privatnog poduzeća, kakvim ga priznaje Ujedinjena Kraljevina, BT sudjeluje u poslovima Međunarodnog savjetodavnog odbora za telegrafiju i telefoniju (CCITT), zajedno s nacionalnim upravama svih država potpisnica ITU-a koje imaju pravo biti članice tog odbora.
- 4 CCITT izdaje mišljenja o poslovanju i ubiranju pristojbi u pogledu telefonije i telegrafije, koja donosi na temelju odredbi ITC-a i pravilnika o telegrafiji i telefoniji (završni akti Svjetske konferencije telegrafskih i telefonskih uprava, ITU, Ženeva, 1973.), te njima nadopunjuje pravila utvrđena tom konvencijom i, u skladu s njezinim člankom 82., uređuje korištenje telekomunikacijskih usluga.
- 5 Člankom 6. stavkom 3. pravilnika o telegrafiji od 11. travnja 1973. određuje se:

„Uprave ili priznata privatna poduzeća obvezuju se da u svojim prostorima neće primati, prenositi i dostavljati telegrame upućene telegrafskim agencijama za retransmisiju telegrama i drugim tijelima osnovanima radi prijenosa telegrama u ime trećih osoba kako bi se za te dopise izbjegla puna naplata pristojbi za cijeli put [...]”
- 6 Na temelju i u skladu s tom odredbom pravilnika o telegrafiji, CCITT je u listopadu 1976. donio mišljenje F-60, čiji stavak 3.5.2 sadržava sljedeće odredbe: „Uprave i priznata privatna poduzeća trebaju odbiti pružanje usluga teleksa agencijama za retransmisiju telegrama za koje je poznato da su osnovane radi slanja ili primanja telegrama predviđenih za isporuku telegrafom kako bi se za te dopise izbjegla puna naplata pristojbi za cijeli put.”

- 7 Pozivajući se na te odredbe, BT je odlučio započeti borbu protiv širenja privatnih agencija za retransmisiju poruka na državnom području Ujedinjene Kraljevine. Te su agencije potrošačima ponudile nove usluge koje su obuhvaćale primanje i slanje velike količine poruka za račun druge osobe, po cijenama koje su znatno niže od cijena koje su se određivale u skladu s pristojbama uobičajenima za tradicionalnu upotrebu telekomunikacijskih linija i sustava.
- 8 Na temelju svojih zakonskih normativnih ovlasti, BT je najprije donio pravilnike T7/1975 i T1/1976. Iako je na temelju tih pravilnika preplatnicima omogućeno da koriste svoje uređaje za slanje ili primanje poruka za račun druge osobe, njima je određeno, osobito u članku 43. stavku 2. točki (b) podtočki iii. i u članku 70. stavku 2. točki (b) podtočki iii., da kada preplatnik prosljeđuje teleks poruku koja potječe iz inozemstva i koja se šalje u inozemstvo, ne može koristiti nižu naknadu od one koju bi trebao platiti izvorni pošiljatelj poruke za izravni prijenos. Međutim, stranke se slažu da BT nikada nije osigurao djelotvornu primjenu tih odredbi.
- 9 BT je naknadno dopunio taj propis donošenjem pravilnika T1/1978, koji je stupio na snagu 21. siječnja 1978. i koji u svojem članku 44. stavku 2. točki (a) i članku 70. stavku 2. točki (b) zabranjuje agencijama za retransmisiju da svojim klijentima pružaju međunarodne usluge ako se:
- (a) poruke, u obliku podataka, šalju ili primaju putem međunarodne telefonske mreže i pretvaraju u telekomunikacijske poruke u obliku teleksa, telefaksa, u poruke u pisanom ili u bilo kojem drugom vizualnom obliku;
  - (b) teleks poruke šalju između mjesta izvan Ujedinjene Kraljevine ili Otoka Man;
  - (c) teleks poruke šalju ili primaju posredstvom drugih agencija za retransmisiju poruka.
- Prethodno navedene odredbe pravilnika T1/1978 u potpunosti su obuhvaćene novim pravilnikom iz 1981., kojim su ukinuti i zamijenjeni svi prethodni pravilnici.
- 10 Odlukom 82/861 od 10. prosinca 1982. Komisija je ocijenila da se prethodno navedenim pravilnicima povrjeđuje članak 86. Ugovora i da ih je BT dužan ukinuti u roku od dva mjeseca od dostave obavijesti o toj odluci, u slučaju da su utvrđene povrede i dalje prisutne.
- 11 U obrazloženju svoje odluke Komisija ističe da se ograničenjima koja je odredio BT i mogućim kaznama za povredu tih ograničenja, odnosno prekidanjem veze ili isključivanjem dodijeljenih uređaja, sprječava agencije za retransmisiju poruka u pružanju određenih usluga, na štetu njihovih klijenata s poslovnim nastanom u drugim državama članicama, uvjetuje upotreba telefonskih uređaja i teleksa obvezama koje nisu povezane s pružanjem telefonskih ili teleks usluga te stavlja agencije u nepovoljan položaj na tržištu u odnosu na nacionalne uprave i agencije drugih država članica za koje ta pravila ne vrijede.
- 12 Unatoč utvrđenim povredama, Komisija je smatrala da s obzirom na posebne okolnosti predmeta, osobito zbog obveze ispunjavanja međunarodnih obveza i činjenice da BT

nije kaznio povredu predmetnih ograničenja isključivanjem uređaja agencija za retransmisiju poruka, BT-u nije potrebno izreći nikakvu novčanu kaznu.

- 13 Talijanska Republika u prilog svojem tužbenom zahtjevu za poništenje prethodno navedene odluke Komisije prije svega osporava da sporni pravilnici mogu biti pravno ocijenjeni s obzirom na članak 86. Ugovora. U tom smislu, tužitelj s jedne strane tvrdi da se regulatorna aktivnost javnopravnog tijela ne može smatrati djelatnošću poduzetnika u smislu članka 86. Ugovora i, s druge strane, da u skladu s člankom 222. Ugovora na BT, zbog zakonskog monopola koji ima, nije bilo moguće primjenjivati pravila Zajednice o tržišnom natjecanju.
- 14 Kao drugo, Talijanska Republika osporava da sporni pravilnici u pravnom smislu mogu biti protivni članku 86. Ugovora jer su, s jedne strane, usmjereni protiv nepoštenih praksi privatnih agencija za retransmisiju i, s druge strane, jer se pravila Zajednice o tržišnom natjecanju mogu primijeniti na BT samo u određenim granicama s obzirom na to da je BT javno poduzeće u smislu članka 90. stavka 2. Ugovora te, napisljektu, od BT-a se prethodno navedenim odredbama ITC-a zahtjevalo da poduzme pobijane mjere.
- 15 Na kraju, Talijanska Republika tvrdi da pobijana odluka nije dostatno obrazložena.

I — Tužbeni razlozi kojima se, s obzirom na članak 86. Ugovora, osporava mogućnost ocjene pravilnika koje je donio BT

1. Primjenjivost pravila Zajednice o tržišnom natjecanju s obzirom na djelatnost obuhvaćenu spornom odlukom

- 16 Talijanska Republika tvrdi da se članak 86. Ugovora odnosi samo na djelatnost poduzetnika koja se obavlja u okviru privatnog prava, a ne na regulatornu aktivnost koju na temelju zakonodavnog teksta obavlja javna služba u uvjetima koje je utvrdila javna vlast. Tužitelj smatra da je Komisija pogrešno primijenila članak 86., ne u dijelu u kojem se pobijana odluka odnosi na postupanja BT-a u svojstvu tijela nadležnog za održavanje infrastrukture ili pružatelja telekomunikacijskih usluga za korisnike, nego u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na regulatornu aktivnost koju BT obavlja na temelju Post Office Acta iz 1969. i British Telecommunications Acta iz 1981. Osporavana regulatorna aktivnost može eventualno samo dovesti do podnošenja tužbe protiv Ujedinjene Kraljevine na temelju članaka 90. ili 169. Ugovora.
- 17 Komisija, koju u njezinim tužbenim zahtjevima i argumentima podupire Ujedinjena Kraljevina, tvrdi da je pružanje telekomunikacijskih usluga djelatnost poduzetnika. Iako BT na temelju britanskog zakona ima regulatornu ovlast, ta se ovlast odnosi samo na određivanje cijena i uvjeta u kojima se nude telekomunikacijske usluge. Stoga predmetni pravilnici imaju istu funkciju kao i ugovorne odredbe i BT ih je samostalno usvojio na temelju svoje autonomne ovlasti, bez ikakvog utjecaja britanskih tijela javne vlasti. Čak i kada bi se u predmetnom slučaju Ujedinjenu Kraljevinu smatralo odgovornom, to bi u najboljem slučaju dovelo do ublažavanja odgovornosti poduzeća u pogledu iznosa novčane kazne, ali ne bi spriječilo da se na njega primjenjuju pravila Zajednice o tržišnom natjecanju.

- 18 Kao prvo, valja napomenuti da tužitelj ne osporava da, unatoč činjenici da BT ima status nacionalnog poduzeća, djelatnost u okviru koje BT upravlja državnom telekomunikacijskom infrastrukturom i stavlja je, uz naplatu pristojbi, na raspolaganje korisnicima, zaista jest djelatnost poduzetnika i kao takva podliježe obvezama iz članka 86. Ugovora.
- 19 Kao drugo, valja napomenuti da je najprije na temelju članka 28. Post Office Acta iz 1969., a zatim članka 21. British Telecommunications Acta iz 1981., ovlast za donošenje propisa koja je dodijeljena BT-u strogo ograničena na donošenje odredbi kojima se utvrđuju pristojbe i drugi načini i uvjeti u kojima pruža usluge korisnicima. S obzirom na tekst tih odredbi, među ostalim valja napomenuti da britanski zakonodavac ni na koji način nije unaprijed utvrdio sadržaj predmetnih pravilnika, nego ga je BT slobodno utvrdio.
- 20 U tim se okolnostima pravilnike na koje se pobijana odluka odnosi treba smatrati sastavnim dijelom poslovne djelatnosti BT-a. Stoga treba odbiti tužbeni razlog koji se temelji na tome da Komisija nije mogla pravno ocijeniti jesu li ti pravilnici u skladu s člankom 86. Ugovora.

2. Primjenjivost pravila Zajednice o tržišnom natjecanju s obzirom na monopol koji ima BT

- 21 Tužitelj tvrdi da se na temelju članka 222. Ugovora, kojim se određuje da se Ugovorom „ni na koji način ne dovodi u pitanje pravila kojima se u državama članicama uređuje sustav vlasništva” [neslužbeni prijevod], državama članicama omogućuje da u svojim unutarnjim pravnim poredcima odrede djelatnosti koje pripadaju javnom sektoru i da stvore državne monopole. Stoga BT ima pravo zaštititi svoj monopol sprječavajući rad privatnih agencija koje žele pružati usluge koje proizlaze iz tog monopola. Time što je pravilnike koje je u tom pogledu donio BT proglašila neusklađenima s člankom 86., Komisija je povrijedila članak 222. Ugovora.
- 22 Iz spisa proizlazi da BT ima zakonski monopol nad upravljanjem, uz određene iznimke, telekomunikacijskim mrežama i stavljanjem tih mreža na raspolaganje korisnicima, ali nema monopol u pogledu pružanja pratećih usluga, kao što je retransmisija poruka za račun druge osobe. U svakom slučaju, valja napomenuti da pravilnici koje je donio BT nemaju za cilj ukidanje privatnih agencija osnovanih uz narušavanje njegova monopola, nego se tim pravilnicima samo želi izmijeniti uvjete u kojima te agencije obavljaju svoju djelatnost. Stoga treba priznati da se člankom 222. Ugovora Komisiju ne sprječava da ocijeni predmetne pravilnike s obzirom na članak 86. Ugovora.
- 23 Stoga treba odbiti tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 222. Ugovora.

II — Tužbeni razlozi kojima se želi utvrditi da pravilnici koje je donio BT nisu protivni članku 86. Ugovora

1. Pravilnici koje je donio BT nužni su kako privatne agencije za retransmisiju ne bi zloupotrebljavale telekomunikacijske uređaje

- 24 Talijanska Republika je u svojim pisanim podnescima i na raspravi pred Sudom iznijela da privatne agencije za retransmisiju poruka koje se nalaze na državnom području

Ujedinjene Kraljevine zloupotrebljavaju javnu telekomunikacijsku mrežu. Ta zloupotreba najprije proizlazi iz nepravilne upotrebe „mreža od točke do točke”, odnosno javnih mreža koje su zakupili pojedinci isključivo za svoju upotrebu, po paušalnom iznosu, uzimajući u obzir količinu poruka koja je uobičajena za tu kategoriju korisnika. Prenoseći poruke putem takvih mreža za račun trećih, predmetne agencije izbjegavaju uobičajene uvjete ubiranja pristojbi. Te agencije zloupotrebljavaju i javnu mrežu tako što se koriste posebnim uređajima koji omogućuju, zahvaljujući informatičkoj tehnologiji, proslijedivanje velikog broja poruka u vrlo kratkom vremenu. To je osobito štetna praksa za pravilno funkcioniranje međunarodnog telekomunikacijskog sustava jer opterećuje vodove na kojima je promet najintenzivniji. Stoga BT može poduzeti potrebne mjere za zaustavljanje takvih nezakonitih aktivnosti, a da pritom ne povrijedi članak 86. Ugovora.

- 25 Komisija i Ujedinjena Kraljevina osporavaju da se agencije za retransmisiju koriste „mrežama od točke do točke”. Činjenica da te agencije upotrebljavaju nove tehničke postupke i stvaraju minimalnu konkureniju u međunarodnom telekomunikacijskom prometu, sama po sebi nije zloupotreba.
- 26 U tom je pogledu dovoljno istaknuti da ni sadržaj spisa ni rasprava pred Sudom nisu potvrdili da agencije za retransmisiju poruka smještene u Ujedinjenoj Kraljevini zloupotrebljavaju javne telekomunikacijske mreže. S jedne strane, nije utvrđeno da se te agencije koriste „mrežama od točke do točke” kako bi prenosile poruke za račun trećih. S druge strane, upotrebom nove tehnologije koja omogućuje brži prijenos poruka ostvaruje se tehnički napredak u skladu s javnim interesom, a to se ne može samo po sebi smatrati zloupotrebotom. Talijanska Republika uostalom nije tvrdila da agencije za retransmisiju pokušavaju izbjegći plaćanje pristojbe koja odgovara trajanju razdoblja stvarne upotrebe javne mreže.
- 27 U tim okolnostima treba odbiti tužbeni razlog koji se temelji na tome da su sporni pravilnici opravdani zbog navodnih zloupotreba privatnih agencija za retransmisiju.
- 2. Mjere koje je BT poduzeo smatraju se izuzećima od pravila o tržišnom natjecanju iz članka 90. stavka 2. Ugovora, u korist poduzeća zaduženih za obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa*
- 28 Prema mišljenju tužitelja, Komisija je povrijedila odredbe Ugovora jer je smatrala da njegov članak 90. stavak 2. u ovom slučaju nije primjenjiv.
- 29 Prije ispitivanja osnovanosti tog tužbenog razloga valja napomenuti da Komisija dvoji u pogledu toga može li tužitelj istaknuti taj tužbeni razlog. Člankom 90. stavkom 2. Ugovora, kojim se nastoji zaštititi zadaće koje država članica smatra primjerenim povjeriti određenom tijelu, pretpostavlja se složena situacija između suprostavljenih interesa, koja uključuje činjenice i ocjene svojstvene dotičnoj državi članici i strane drugim državama članicama, koje se njima ne bave i stoga nemaju interesa štititi ih.
- 30 U tom pogledu valja podsjetiti da na temelju članka 173. stavka 1. Ugovora države članice mogu pokrenuti tužbu protiv bilo kojeg odlučujućeg akta Komisije, u obliku regulatornog akta ili pojedinačne odluke, te se među ostalim pozvati na povredu bilo kojih odredbi Ugovora u potporu svojim zahtjevima. Usto treba napomenuti da primjena članka 90. stavka 2. Ugovora nije prepustena diskreciji države članice koja je poduzeću

povjerila obavljanje usluge od općega gospodarskog interesa. Naime, u skladu s člankom 90. stavkom 3. Komisija ima zadaču nadzora u tom području, koji provodi pod kontrolom Suda. U tim okolnostima članak 90. stavak 2. Ugovora ubraja se među odredbe na čiju se povredu, u prilog tužbi za poništenje, može pozvati bilo koja država članica.

- 31 Prema mišljenju Talijanske Republike, Komisija je ugrozila izvršavanje zadaće povjerene BT-u time što je proglašila da su pravilnici koje je BT donio protivni pravu Zajednice.
- 32 Tužitelj se u tom pogledu poziva na prvi argument koji se temelji na tome da djelatnost privatnih agencija za retransmisiju uzrokuje gospodarsku štetu britanskom pružatelju javnih telekomunikacijskih usluga.
- 33 Valja napomenuti da iako brzina prijenosa poruka, koja je moguća zahvaljujući razvoju tehnologija, nedvojbeno dovodi do određenog smanjenja prihoda BT-a, postojanje privatnih agencija za retransmisiju u Ujedinjenoj Kraljevini privlači u britansku javnu mrežu, kako napominje sam tužitelj, određenu količinu međunarodnih poruka te prihoda koji iz toga proizlaze. Talijanska Republika ni na koji način nije dokazala da su posljedice djelovanja takvih agencija u Velikoj Britaniji, u cjelini, nepovoljne za BT i da prigovor koji je Komisija istaknula u pogledu spornih pravilnika može ugroziti, s gospodarske točke gledišta, provedbu posebne zadaće koja je povjerena BT-u.
- 34 Drugi argument Talijanske Republike temelji se na nužnosti globalne suradnje koja je uspostavljena ITU-om kako bi se ostvarilo pravilno funkcioniranje međunarodnih telekomunikacijskih usluga i legitimno očekivanje drugih nacionalnih uprava da se poštuju međunarodna pravila koja su na snazi i koja imaju za cilj sprječiti djelatnost privatnih agencija za retransmisiju poruka. Budući da se pobijanom odlukom sprječilo BT da u potpunosti ispuní obveze takve međunarodne suradnje, njome se osim toga ugrozila provedba posebne zadaće koja je povjerena tom nacionalnom poduzeću.
- 35 Tim se argumentom zapravo postavlja pitanje je li se ITC-om ili pravom koje iz njega proizlazi BT obvezalo da poduzme sporne mjere. To pitanje točno odgovara trećem tužbenom razlogu Talijanske Republike koja ga je istaknula kako bi dokazala da BT u ovom slučaju nije bio dužan poštovati pravila Zajednice o tržišnom natjecanju, te ga stoga u nastavku treba ispitati.

3. ITC-om i pravom koje iz njega proizlazi BT-u je naloženo da sprječava, kao što je to učinio, djelatnost privatnih agencija za retransmisiju u Ujedinjenoj Kraljevini

- 36 Talijanska Republika tvrdi da je Komisija povrijedila tekst članka 234. Ugovora. Naime, tom se odredbom uređuje eventualna proturječnost odredbi prava Zajednice i pravila nacionalnog prava koja su postojala ranije, u smislu da nacionalna pravila imaju pravo prvenstva pred odredbama prava Zajednice. Međutim, tužitelj smatra da je odredbama ITC-a i upravnim aktima nacionalnim upravama oduvijek zabranjeno da toleriraju preusmjeravanje međunarodnog prometa telegrafskih ili telefonskih poruka ako ih preusmjeravaju privatne agencije za retransmisiju kako bi se za te dopise izbjegla puna naplata pristojbi za cijeli put. Na temelju odredbi, s jedne strane, članka 6. stavka 3. pravilnika o telegrafiji iz 1973. i, s druge strane, mišljenja F-60 iz CCITT-a, BT je bio dužan usvojiti pravilnike u pogledu kojih je Komisija istaknula prigovor.

- 37 Komisija i Ujedinjena Kraljevina iznose da se predmetnim odredbama isključivo nastoji prekinuti praksu prema kojoj se za te dopise izbjegava puna naplata pristojbi za cijeli put, a ne zabraniti prijenos poruka preko treće zemlje samo zato što se tako za poruku plaća manja pristojba. Njima se stoga ne mogu opravdati sporni pravilnici.
- 38 Komisija usto tvrdi da članak 234. Ugovora nije primjenjiv jer je ITC revidiran u Malagi, u Torremolinosu, 25. listopada 1973., odnosno dan nakon pristupanja Ujedinjene Kraljevine Zajednici. Argumenti koje ističe tužitelj u pogledu sličnosti odredbi koje su bile na snazi prije tog datuma nisu relevantni jer države članice ITU-a pri svakoj reviziji vraćaju svoju slobodu i preuzimaju novu obvezu. Međutim, čak i pod pretpostavkom da postoje međunarodna pravila koja su prethodila Ugovoru o EEZ-u, kojima se nalaže postupanje koje se prigovorilo BT-u, člankom 234. ukida se zabrana iz članka 86. Ugovora samo ako bi poštovanje potonje odredbe spriječilo državu članicu da ispunji svoje obveze u pogledu trećih zemalja.
- 39 Ujedinjena Kraljevina koja je izjavila da se ne slaže sa stajalištem Komisije u pogledu revizije, nakon pristupanja države članice Zajednici, međunarodnog ugovora sklopljenog prije Ugovora o EEZ-u, tvrdi da se u skladu s presudom od 27. veljače 1962. (Italija/Komisija, 10/61, Zb., str. 1.) države članice na temelju članka 234. Ugovora odriču svih prava koja proizlaze iz prethodnog ugovora a koja se protive pravilima Zajednice. S obzirom na to da BT nije uveo nikakvu razliku između međunarodnih obveza Ujedinjene Kraljevine i obveza koje Ujedinjenoj Kraljevini nalaže Zajednica te s obzirom na to da slijedom toga nije ograničio učinke svojih pravilnika na djelatnosti agencija za retransmisiju koji nanose štetu odgovarajućim djelatnostima u trećim zemljama, predmetnim se pravilnicima itekako povrjeđuje članak 86. Ugovora.
- 40 Budući da nije potrebno odlučiti o pitanju jesu li gore navedene odredbe članka 6. stavka 3. pravilnika o telegrafiji iz 1973. ili odredbe mišljenja F-60 CCITT-a imale obvezni učinak u pogledu BT-a, dovoljno je istaknuti da navedene odredbe imaju različiti cilj i sadržaj od cilja i sadržaja pravilnika BT-a protiv kojeg je Komisija istaknula prigovor.
- 41 Naime, iz samog teksta članka 6. stavka 3. pravilnika o telegrafiji, kao i mišljenja F-60 CCITT-a, proizlazi da je njihova jedina svrha spriječiti djelatnost agencija za retransmisiju poruka „osnovanih“ ili „za koje je poznato da su osnovane“ kako bi se za te dopise izbjegla puna naplata pristojbi za cijeli put. Mjere koje su predviđene tim odredbama mogu se stoga odnositi samo na agencije koje, zahvaljujući štetnom postupanju, nastoje izbjegći da za određene poruke plaćaju puni iznos dugovanih pristojbi.
- 42 Ako država članica ili priznato privatno poduzeće, kojima je država članica povjerila obavljanje telekomunikacijskih usluga, dopušta djelatnosti prijenosa koje nisu štetne u gore navedenom smislu i stoga nisu zabranjene gore navedenim odredbama, nije riječ o povredi obveza, preuzetih na međunarodnoj razini, koju su počinile zainteresirane države.
- 43 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da su pravilnici BT-a imali različiti cilj od cilja koji se nastoji postići gore navedenim odredbama pravilnika o telegrafiji i mišljenja CCITT-a te su se odnosili na privatne agencije za retransmisiju poruka čija djelatnost ni po čemu nije nepoštena.

44 U tim okolnostima, tužbeni razlog koji se temelji na tome da se ITC-om i njegovim izvedenim pravom obvezivalo BT da preuzme sporne pravilnike, treba u svakom slučaju odbiti.

III — Tužbeni razlog koji se temelji na nedostatnom obrazloženju sporne odluke

45 Talijanska Republika tvrdi da je Komisija povrijedila obvezu obrazlaganja odluka sadržanu u članku 190. Ugovora jer nije navela razloge iz kojih je smatrala da:

- zakonski monopol BT-a bio je protivan pravu Zajednice;
- izvršavanje normativne ovlasti moglo je odgovarati djelatnosti poduzeća;
- pravila Zajednice o tržišnom natjecanju bila su nadređena prethodnim međunarodnim pravilima.

46 Kao prvo, valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskej praksi Suda obrazloženje odluke kojom se nanosi šteta treba omogućiti Sudu da izvrši svoj nadzor zakonitosti i da zainteresiranoj osobi pruži nužne informacije kako bi zaključila je li odluka osnovana. Zahtjev za obrazlaganje treba ocijeniti s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, a osobito s obzirom na sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji adresati ili druge osobe na koje se akt izravno i osobno odnosi, u smislu članka 173. stavka 2. Ugovora, mogu imati u dobivanju objašnjenja.

47 Valja zatim napomenuti da se pobijanom odlukom ni na koji način ne osporava usklađenost zakonskog monopola BT-a s pravom Zajednice. Stoga Komisija u tom pogledu nije trebala iznijeti nikakvo obrazloženje.

48 Što se tiče dva druga pitanja koje osporava Talijanska Republika, iz uvodnih izjava pobijane odluke proizlazi da je Komisija najprije istaknula da je BT, kao društvo javnog prava, gospodarski subjekt koji obavlja gospodarske djelatnosti te da je kao takav poduzetnik u smislu članka 86. Ugovora. Komisija je k tomu napomenula da, iako je prihvatile BT-ov argument prema kojem su međunarodna suradnja i poštovanje međunarodnih obveza ključni elementi u učinkovitom pružanju međunarodnih komunikacijskih usluga, ipak ne može dopustiti povredu pravila o tržišnom natjecanju iz Ugovora.

49 To obrazloženje ispunjava zahteve iz članka 190. Ugovora jer se njime Sudu omogućava da izvrši nadzor i zainteresiranim osobama da se učinkovito očituju o činjenicama i relevantnosti činjenica i okolnosti koje im se stavljuju na teret.

50 U tim okolnostima, tužbeni razlog koji se temelji na nedostatnom obrazloženju treba odbiti.

51 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da tužbu Republike Italije treba odbiti.

Troškovi

52 U skladu s člankom 69. stavkom 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Budući da Talijanska Republika nije uspjela u postupku, nalaže joj se snošenje troškova.

Slijedom navedenog,

SUD

proglašava i presuđuje:

- Tužba se odbija.**
- Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 20. ožujka 1985.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: talijanski